

2022. december 7. szerda - Mt 11,28-30.

„... az én igám édes és az én terhem könnyű.”

Az iga vagy más néven járom, a szarvasmarha befogására szolgáló eszköz. Hogy lehet az igát magunkra venni úgy, hogy közben megpihenjünk? Sokféle járom van, de valószínű, hogy Jézus a kettős járomra gondol, mert azt mondja: „vegyétek magatokra igámat”, tehát legyetek velem ugyanabban a járomban! Így már mindjárt értelmet nyer, hogy ha valaki segít a terheket cipelni és vele közösségben dolgozunk ugyanazon az ügyön, könnyebb lesz a dolgunk, mint ha egyedül húznánk a terhet. Miért jó még vele lenni? Mert szelíd és alázatos szívű, mondhatnánk azt is, hogy egy megértő jóbarát, aki mellett a napi teher cipelése nem csak könnyebb, hanem szellemileg is felüdítő. Megoszthatom Vele a gondolataimat is, amit Ő odafigyelve meghallgat és válaszol is rá, új megvilágításba helyezi a dolgokat, az embert megértve és bölcsen tanít.

Jó emberrel még dolgozni is jó.

Ezért lehet az „én igám édes, és az én terhem könnyű.” Mert szeretek azzal lenni, akit a megértő barátomnak tartok, vagy a jó kollégámnak, vagy azzal, akivel együtt vagyok a mindennapokban és viseljük a hétköznapi terhet. Jézus az, akire rábízhatjuk magunkat, feltétel nélkül, így nyugalmat talál lelkünk.

Vastagh Laci, Nőtincs, Bibliakör